

LIBRIS

We know
books

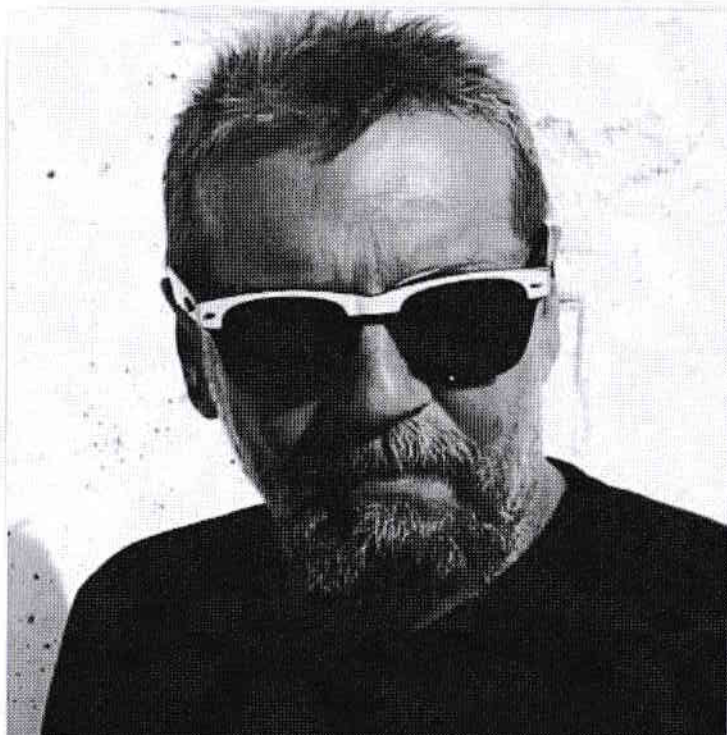
Locul Înnisipării

de

ȘERBAN NEGULESCU HESSE

CUPRINS

1	Introducere	1
2	Locul Înnisipării	3

Șerban Negulescu Hesse

INTRODUCERE

Ca o alunecare pe un tobogan de apă a fost lectura piesei „Locul Înnisipării”: delir, adrenalină, frică și chiote – și-apoi mirarea că s-a terminat așa de repede, dorința de-a mă mai da o dată. O aventură de-un mare amuzament și-n același timp, senzația unei revelații.

Cervantes, care poartă ochelarii rotunzi ai lui John Lennon, ne dă binecuvântarea lui să-l cunoaștem pe celebrul erou Don Quijote.

Îi urmărim dară pe DQ și SP în periplusul unei aventuri eminentemente intelectuale, dar nu mai puțin înduioșătoare, căci dialogurile lor docte sunt jucăușe, un taifas plin de umor în care se amestecă o multitudine de personaje celebre ca Albert Einstein, Carl Gustav Jung, Dracul și Dulcinea del Toboso, o rockeriță cu părul albastru, căreia un

amant părăsit i-a spus DDT, după inițialele pesticidului american.

Se vorbește despre libertate, despre bărbații care se uită în foc, despre sentimentul non-violenței față de toate ființele pământului și despre înregistrările akashice în Eternitate.

Și cititorul va intui aici că numai nebunul, cel gata de aventură de unul singur, se poate apropia de marele sens.

Imaginația autorului Șerban Negulescu Hesse, corelată cu o mare erudiție, dă culturii române această comedie uimitoare – uimitoare în contextul actualei culturi românești pentru că se ridică deasupra cotidianului meschin și pornește în nobila aventură a spiritului.

Dana Grigorcea – Scriitoare
Zürich, Elveția

LOCUL ÎNNISIPĂRII

COMEDIE

de

Șerban Negulescu Hesse

Personajele:

AS – Autorul Suprem, despre care se vorbește, dar

EL nu vorbește cu nimeni

DQ – inițiale de la Dan Quintus sau poate de la Don Quijote?

SP – inițiale de la Sașa Power, de la Sancho Panza sau poate de la Sinele Personal?

DDT – inițiale de la celebrul pesticid american sau poate de la Dulcinea del Toboso?

AC – Artistul Creator

Isaac Newton – fizician

Școala de la Copenhaga – fizicienii Niels Bohr, Werner Heisenberg, Erwin Schrödinger

Vânzătorul de înghețată – el, însuși

Miguel de Cervantes Saavedra – scriitor spaniol

Ken Wilber – influent filosof american

Carl Gustav Jung – medic, psiholog și psihiatru

Albert Einstein – fizician

Ecleziastul – personaj biblic

Dracul – El, Însuși

Ceasornicarul Biologic – El, Însuși

Moartea Pasiunii – Ea, Însăși

Scufița Roșie – personaj de poveste

Scena 1

DQ în sacul de dormit, la baza unei eoliene. Se ridică în șezut, cască, se întinde, cu mâinile în lateral și zice:

DQ: Să mă trezesc... să nu mă trezesc?

Din întuneric îi răspunde o voce:

SP: Trezește-te! Trezește-te! Și dacă vrei să stai corect în poziție de Christ, ridică-te în picioare, întinde-ți mâinile în lateral, ridică-le puțin în sus, pune picior peste picior și ridică-te pe vârfuri, îndoiaie-ți genunchii spre stânga și lasă-ți capul în jos în direcția opusă. Acum, imaginează-ți că prin palme și prin glezne ți-au bătut piroane de fier, că ai pe cap o coroană de spini iar la șold, doar o bucată de pânză și ești răstignit pe o cruce de lemn, în peisajul arid, stâncos, cu vegetația arsă de soarele

Golgotei. Stânga, dreapta, la fel ca și tine pe cruce, doi tâlhari. Îți amintești că ai ajuns aici, după ce ai fost purtat de la Ana la Caiafa, ai fost biciuit și batjocorit și te-au silit să îți porți singur crucea. Simți durerile din trup și din suflet pe care ți le-au provocat semenii tăi, pentru care tu ai făcut și voiiai să mai faci, în numele iubirii, lucruri minunate. Simți gustul salivei amestecată cu praf și oțet, cu care ți-au șters buzele ca să-ți mărească setea? Printre picăturile de sudoare amestecate cu sânge, vezi imaginea distorsionată a mulțimii adunate: soldați, bărbați și femei, copii, aduși de părinți din inconștiență sau poate pentru că nu au avut cu cine să-i lase. Mulți dintre ei vor rămâne cu traume pentru tot restul vieții! Și, bineînțeles, negustorii ambulanzii, hoții de buzunare, cerșetorii, care răsar ca din pământ la asemenea ocazii. Din când în când, vântul fierbinte îți aduce în nări mirosul de piatră și lemn încinse de soare, de transpirație și sânge amestecat cu oțet. Auzi rumoarea mulțimii, țipetele copiilor, frânturi de conversație. Sfârșit și înspăimântat, simțind momentul trecerii înspre împărăția Lui, rostești celebra întrebare: „Oh, Eli, Eli, Lama Sabahtani?! Îi mai iubești și acum tot așa de tare?” ... Cam deprimant, nu?

DQ: Păi am spus: Iartă-i Doamne că nu știu ce fac!

SP: Da, dar ai spus-o altădată.

DQ: De unde știi?

SP: Am fost acolo.

DQ: Stai, stai, stai! În definitiv, cine ești tu? Și de ce vorbești așa de pițigăiat și de repede?

SP: Sunt sinele tău personal. Fiecare om are un Sine Personal care trebuie să-l slujească la fel ca un scutier destoinic. Știi ce e acela un scutier destoinic?

DQ: Nu, spune-mi, să văd dacă știi tu!

SP: Nu mai vorbesc cu tine! Nu vrei să te trezești... Și nu contează cum zic, contează ce zic!

DQ: Ce-a fost asta? Visez? (*studiază spațiul și pe el, însuși*) Sunt numai în chiloți, răstignit în aer. La dracu, am campat ca un descrieră, în mijlocul unui câmp eolian. S-o șterg repede, până nu apar paznicii să mă scoată în șuturi de aici!

DQ începe să își strângă sacul de dormit.

DQ: Sasha, unde ești?

SP (*apare în altă parte a scenei*): Present.

DQ se apropie de el și-l atinge pe față.

DQ: Sasha, tu ești real, nu-i așa?

SP: Afirmativ!

DQ: Am băut mult azi noapte?

SP: Nu mai mult ca altădată.

DQ: Sasha, în timp ce strângeam sacul de dormit, mi-a venit în minte un scenariu de film. N-ai vrea să-l scriem împreună? Începe așa: autostrada trece

prin mijlocul unui câmp eolian. Elicele astea elegante se învârt și produc energie electrică. Sunt din ce în ce mai multe. Energie verde, sună frumos. Ne oprim la un motel foarte cochet, construit de un arhitect din școala vieneză. Se vede că e un fan al lui Hunderdwasser. Ne simțim bine acolo cu excepția unui singur amănunt. De fiecare dată bate vântul.

SP: În parcare a motelului trebuie să fie un tracker. Mergem pe un science-fiction, da? E un camion cu remorcă, de culoare argintie, cu un design futurist cum nu au mai fost vreodată! Lateralele arată ca niște jaluzele. O latură a remorcii e deschisă și în interior sunt două elicii de turbină cu diametrul de cel puțin doi metri și jumătate. Par din inox. Ce-ar putea fi cu acel camion?

DQ: O instalație cu care pornesc ei vântul. Tare, nu? Pe plan mondial, sunt discuții despre schimbările climei, se mărește gaura de ozon... ozon sună bine... încălzirea globală, efectul de seră, iminența unei noi glaciațiuni, omenirea în pericol! Catastrofe! Un film despre catastrofe!

SP: Ador filmele despre catastrofe!

DQ: Oare nu și aceste „mori de vânt” își aduc contribuția la schimbarea climei? Tu ce părere ai, SP?

SP: Părerea mea e să facem niște poze. Prospekție pentru scenariul tău.

DQ: Sunt zeci de instalații eoliene. E un spectacol! Uite, la capătul stâlpului tronconic se află o cutie în care, probabil, e montat mecanismul, unul cu roți dințate, care produce curentul electric.

SP: Elicea are aproximativ doisprezece metri.

DQ: Îmi vin în minte trei lucruri în același timp. Eolienele, aceste „mori de vânt” care nu produc doar energie electrică ci și curenți în atmosferă, alții decât cei naturali. Cumva iau energia din vânt și dau mai departe o altfel de energie. Apare și meteorologul ăla american... Erwin Konrad cu întrebarea lui ciudată: „Poate o bătaie de aripi a unui fluture în Brazilia să producă o tornadă în Texas?”

SP: Răspunsul este da!

DQ: Dacă da, atunci bătaile din „aripile” eolienele nu ar putea, la rândul lor, să fie cauza tornadelor care, știm cu toții, se produc din ce în ce mai des și în Europa?

SP: Răspunsul este da!

DQ: Și mai e și Don Quijote care vrea să lupte cu morile de vânt spunându-i lui Sancho Panza că sunt uriași. Mai departe, scenariul merge așa: doi motocicliști, noi, stăm la o bere și discutăm despre eoliene. Eu sunt pentru energia verde...

SP: Eu sunt pentru energia verde!

DQ: Bine, tu ești pentru energia verde! Celălalt este împotriva.

SP: Tu ești împotriva!

DQ: Eu sunt împotriva! Până la urmă ajungem amândoi la concluzia că doar aparent aceste eoliene sunt un avantaj pentru planetă. Poate chiar ele produc schimbările climaterice. Să fie atât de simplu? Apoi, cei doi, noi, începem să construim un plan de luptă împotriva acestor „mori de vânt”! Și hotărâm să le atacăm. Punctul culminant al scenariului ar putea să fie acest atac. Sălbatic! Ce zici?

SP: Zic.

DQ: Călătorim cu gândul prin lumea reală, prin lumea simțurilor, călătorim prin lumea de dincolo de simțuri, în lumea imaginației sau în lumea viselor, în căutarea adevărului. Știi, fiecare om are datoria să-și facă o imagine proprie despre lume! Ajungem la concluzia că omenirea trăiește într-o transă colectivă, generată de neștiință și cineva trebuie să o „trezească.” Ne asumăm noi acest rol și pornim la luptă. *(îl caută cu privirea pe SP care a dispărut în culise)* Sasha, unde ești? Ești vrăjit? Ce naiba, nu te poți concentra deloc?

SP apare din nou cărând recuzită, în timp ce DQ îl analizează.

DQ: Mănâncă și tu mai calumea, pentru că arăți ca Rosinanta lui Don Quijote! Hai să continuăm! Să vedem ce avem. Avem doi motocicliști...

SP: Unde avem doi motocicliști?

DQ: În scenariu!

SP: Păi încă nu-i avem!

DQ: Ai dreptate! Hai să-i inventăm atunci!

DQ și SP aduc motocicletele și restul recuzitei. DQ se îmbracă și îl îmbracă și pe SP.

DQ: Acum începem să îi avem și pe cei doi motocicliști. Se vede că amândoi au fost pe vremuri hippy, dar acum sunt mai în vârstă. Unuia, adică mie, să-i zicem DQ, poate de la Dan Quintus sau poate de la Don Quijote? E îmbrăcat în vechiul său costum din piele neagră, albit pe la încheieturi, coate și genunchi de atâta purtat, are ciocate, poate chiar cu pinteni, iar de spătarul scaunului atârână o cască ciudată. E mai scund și solid, așa cum sunt eu, iar pletele, strânse într-o coadă, nu mai sunt ceea ce au fost odată. Are mustăți și barbă. Celălalt e mai înalt și slab, așa cum ești tu, iar peste costumul, tot din piele, poartă o pelerină de ploaie australiană, cea cu platca aceea imensă. Poartă o cască germană originală, nichelată. Pe asta, adică pe tine, să-l cheme SP, de la porecla Sașa Power din tinerețe, sau poate de la Sancho Panza? Puțin mai departe sunt parcate două motociclete, un BMW, unul dintre cele trei sute pe care și le-a cumpărat poliția în anii '70. DQ a găsit-o abandonată și a cumpărat-o pe bani puțini, mai mult l-a costat restaurarea. Seamăna cu o bicicletă, adică are un cadru ca de